Anul 62
Seria II-a
Nr. 630

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AŞEZĂMINTELOR CULTURALE

Miercuri
20 ianuarie 1960
8 pagini
15 bani

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Ţibulca este un instrument muzical popular cu veche tradiţie în unele sate din Dobrogea. Oieri şi pescari vestiţi, colectiviştii din comuna Ciamurlia de Jos, satul Lunca, raionul Istria, sînt la fel de vestiţi şi ca ţibulcari. O răsplată binemeritată a acestei formaţii este menţiunea primită la al V-lea Concurs pe ţară al artiştilor amatori.

Forţa COLECTIVULUI

Astăzi totul pare firesc, ca şi cum lucrurile s-ar fi petrecut aşa de cînd e lumea.

Cîmpia dintre Crişuri doarme sub lînţoliul zăpezii, întinderile par incremenite, dar oamenii nu se mai lasă cuprinşi de amorţirea iernii; în Mădăras becurile luminează pînă noaptea tîrziu, sătenii muncesc la fermă şi în atelierele gospodăriei colective, învaţă la casa-laborator, ascultă o conferinţă la şcoală sau pregătesc o piesă la căminul cultural. Satul s-a integrat în noua sa viaţă. Iarna nu mai e „sezonul mort" de odinioară, iar calendarul obştesc prevede cîte ceva pentru fiecare zi a săptămînii: învăţămînt agrozootehnic, cerc de croitorie, repetiţie cu brigada artistică de agitaţie, şedinţă cu drujina de cruce roşie, lectoratul tineretului şi altele.

În Mădăras, colectivizat, iarna a devenit anotimpul-şcoală, etapă de vîrf în munca de culturalizare, de integrare a bagajului de cunoştinţe al fiecărui colectivist, în întîmpinarea marilor campanii agricole. Colectivul închegat în 1959 prin unirea tuturor celor 340 de familii din comună îşi însuşeşte ştiinţa, cultura, arta. În această comună fruntaşă din raionul Salonta, fagurul slovelor dătătoare de lumină este zilnic prezent pe masa colectiviştilor.

„Să priveşti în jurul tău"

Simbătă seara, în fiecare săptămînă, se ţine lectoratul tineretului. Colectivul de conferenţiari şi planul tematic al lectoratului sînt chezăşia unei largi şi active participări la această formă de învăţămînt. Printre conferenţiari se numără comuniştii Vasile Teoran, preşedintele sfatului, şi Gheorghe Pecingine, directorul şcolii de 7 ani, inginerul agronom Dezideriu Varga, din gospodăria colectivă, precum şi medicul Alexandru Bogdanovici, şeful dispensarului comunal. Tineretul poate cunoaşte nu numai „Istoricul unor plante cultivate", „Povestea pîinii" sau felul în care „Munca l-a creat pe om", dar are prilejul de a se recunoaşte — atît în părţile bune, cît şi în cele de îndreptat — în dezbaterea unor probleme strîns legate de viaţa satului, ca „Apărarea şi întărirea proprietăţii socialiste" sau „Rolul colectivului în educarea comunistă".

Asemenea conferinţe sînt urmate de discuţii îndelungi şi aprinse, din care se nasc adesea acţiuni concrete. De pildă, conferinţa „Rolul colectivului în educarea comunistă" a dus la rezultatul practic al într-ajutorării şi comportării exemplare a utemiştilor la locul de muncă. S-a spus: „Sîntem tineri, avem putere de muncă — trebuie să fim în primele rînduri! Să nu ne ocupăm însă numai de propria noastră persoană. Să privim totdeauna şi în jur. Succesele celor mai buni să ne bucure ca şi cum ar fi ale fiecăruia dintre noi, şi să ştim a urma exemplele bune. Greşelile altora să ne doară ca şi cum ar fi ale noastre. Pe nepăsători, să nu i privim cu nepăsare. Să fim un colectiv puternic, ca să ne putem împărţăşi fiecare din forţa colectivului".

Hotărîrea utemiştilor din Mădăras a devenit faptă. Toţi utemiştii sînt fruntaşi în muncă. La Mădăras, titlul de utemist coincide cu cel de fruntaş.

O chemare înflăcărată

Îndemnul „să priveşti în jurul tău" se face prezent şi în orientarea formaţiilor artistice din comună. Noul program al brigăzii de agitaţie — „Belşug şi voie bună", scris de învăţătorul utemist Andrei Matei — este o chemare la întrarea în gospodăria agricolă colectivă. Mesajul programului, la prima vedere, ar putea să apară cumva depăşit pentru o comună colectivizată în întregime încă de acum un an. Textierul şi interpreţii au ştiut să privească însă şi „în jur", la vecini. Programul se adresează îndeosebi acelor ţărani din comunele învecinate care nu s-au pătruns încă de marile foloase ale muncii în comun. El va fi prezentat pe toate scenele căminelor culturale din acele locuri.

În imagini izbutite, colectivistul din Mădăras îl convinge pe spectator cu argumente puternice:

— la noi, valoarea zilei-muncă atinge 40 de lei;

— colectivişti ca Ioan Bondor, Ioan Nuţ şi Gheorghe Poenar, au făcut fiecare între 800 şi 1000 de zile-muncă;

— sectorul zootehnic al colectivei ne-a adus anul trecut venituri de peste un milion lei;

— numai 1000 de metri pătraţi cu trufandale în cultură forţată ne aduc cîştiguri de 100 000 lei...

În acelaşi scop, echipa de teatru pregăteşte piesa „Cel din urmă", înflăcărată pledoarie pentru munca laolaltă.

Artiştii amatori din Mădăras au de dat dublu examen... Întîi, în faţa ţăranilor muncitori din satele învecinate, cărora le vor prezenta piesa de teatru şi programul de brigadă. Apoi, în cadrul Festivalului bienal de teatru, ale cărui etape s-au pregătit să le urce. Sînt examene grele, dar frumoase, la care mădărăsenii vor face cunoscută, o dată mai mult, forţa şi patosul creator ale colectivului lor.

N. CULCEA

DE VORBĂ cu CORESPONDENȚII

DESPRE POEZIE...

Tovarășului G Șibeky — Sibiu. Poeziile dv. suferă de un păcat fundamental: inconsistența ideilor. Semnificativă din acest punct de vedere este poezia intitulată „Pămîntul țării" Aici, după ce declarați că „ascult cum îți pulsează în vine / ca o sevă bucuria vieții noi /" treceți la o descriere care s-a vrut poetică a ceea ce numiți „Constelații de frumusețe", ca de aici să săriți la o concluzie care nu se sprijină pe nimic din cuprinsul poeziei. Dvs. spuneți: „Mi-e plină de bucurie inima / Ca un fagure de miere / Cînd văd că se-mplinește / Vorba fierbinte a partidului / Ca tu să-nflorești ca un trandafir". Dar unde în poezie se vede că vorba fierbinte a partidului se împlinește? „Constelațiile de frumusețe" se referă doar la natura patriei și nu și la cele făurite datorită „vorbei fierbinți a partidului".

Imaginile nefirești, bombastice uneori, nu au reușit să acopere sărăcia inspirației. Am avut impresia că dvs. alegeți întîi imaginea și figurile de stil și abia mai apoi căutați un sens convenabil pentru ele. Calea aceasta de creație nu va putea duce niciodată la descoperirea și valorificarea talentului dvs. ci numai la formalism, dușman al poeziei

Tovarășului Constantin Petrilă — învățător — comuna Săbăoani, Roman.

Cităm două strofe din poezia „In satul meu", care ni se par mai reușite:

De cînd ogoarele cît palma
In colectivă le-am unit.
De cînd nu mai auzi sudalma
Ciocoiului afurisit

De cînd nu mai umpiem hambare
Nici la chiaburi, nici la ciocoi,
De-atunci, muncim cu-nflăcărare
Că strîngem rodul pentru noi!

Cu privire la poeziile dvs. în general avem să vă facem cîteva observații. In primul rînd este bătătoare la ochi inegalitatea realizării unor versuri. Adeseori, o imagine frumoasă a cărei împlinire o așteptăm este întreruptă brusc de o expresie prozaică care-i strică tot farmecul, anihilează mesajul poetic. De pildă:

Eram neștiutori de carte,
Ne-a spus partidul: „Invățați!"

Aici emoția artistică se-nfiripă, așteptați ceva frumos care să releve întreaga semnificație frumusețe a chemării partidului spre învățătură, dar ceea ce urmează nu este decît o proză versificată, care a frînt emoția artistică plăpîndă. (Și-au învățat tot mai departe / Iar azi sînt oameni luminați).

Trebuie să munciți mult mai mult pe poezii și mai ales căutați-vă stilul!

Tovarășului Mihai Vidican, țăran întovărășit din comuna Girișu Negru, raionul Salonta, regiunea Oradea.

Poeziile dvs., chiar dacă uneori sînt stîngace, dovedesc talent. Cea mai reușită este poezia „Ieri și azi" din care cităm cîteva strofe:

De cînd mă știu, de mic copil,
Slugă am fost, sărac, umil.
Inima mi-a fost neghină
Bucuria cu rugină.
. . . . . .
Și pe ploaie și pe soare
Și în zi de sărbătoare
Altora le roboteam,
Pentru alții adunam.
. . . . . .
Azi, casa mi-e luminată
Masa mi-e îmbelșugată
Nu sînt sluga nimănui,
Mulțumesc partidului!

Dacă veți citi mult, dacă veți învăța necontenit talentul dvs. va înflori. Vă sfătuim să vă adresați unui învățător sau profesor din comună care să vă îndrume în lectură.

Tovarășilor Al. Herlău și Ioan Moț din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, regiunea Oradea.

Monologul intitulat „Despre însurătoare" este un rebut. Ca fond — idei învechite ca formă — versificație stîngace, copilărească.

Tovarășului G. Drăgănescu, colectivist din Chiselet, Oltenița.

Meritați să perseverați, să învățați cît mai mult pentru a vă desăvîrși talentul. Poeziile trimise lasă să se-ntrevadă posibilitățile dvs. dar nu sînt îndeajuns de lucrate. De pildă, dintr-o poezie intitulată „Primăvara-n tojul iernii" am putut alege doar o singură strofă, care ni s-a părut „finisată":

Cu zori de aur zarea era ninsă
Zvîcnea în toiul iernii primăvara
Coroana a fost în noaptea-aceea-n-vinsă
Cînta de bucurie toată țara.

Tovarășului Gent Gabriel,

Nu știm. acesta este un nume sau un pseudonim? Vă rugăm ca în viitor, trimițîndu-ne poezii sau articole, să indicați numele dvs., adresa exactă, ocupația pe care o aveți. (Această recomandare o facem tuturor corespondenților noștri). Cît privește cele două poezii trimise nu dovedesc talent. Ar trebui, eventual, să încercați să scrieți în alte genuri.

E. MARTON

Școala nouă din comuna Vilsănești, regiunea Pitești.

...ȘI DESPRE PROZĂ

● **Tovarășul G. Mureșlanu din Gherla** ne-a trimis de curînd povestirea intitulată „Cizme de la tîrg". Despre ce este vorba în această povestire? Nevasta lui Todoru Florii cumpără o pereche de cizme pentru bărbatul ei, la tîrgul „cucului" din Gherla. Cizmele sînt bune. dar Todoru Florii face nazuri și declară că îl strîng. Vrea să le vîndă, dar nimeni nu i le cumpără. Face cîteva drumuri în oraș cu care prilej pierde mai multe zile-muncă în gospodărie. Pînă la urmă își dă seama că nu a procedat cum trebuia, se duce la cizmarul din oraș care i le schimbă și Todoru Florii devine un harnic muncitor.

Ne-a fost destul de greu să rezumăm povestirea tovarășului Mureșianu fiindcă este incoerentă, sînt puse de-a valma mai multe subiecte și nici unul nu-i dus pînă la capăt. Normal ar fi fost să se axeze povestirea pe procesul transformării lui Todoru Florii într-un colectivist înaintat care muncește cu osîrdie și sîrg Aceasta ar fi dat povestirii consistență, miez și i-ar fi conferit un caracter educativ. Or, autorul tocmai acest miez important îl expediază repede, îl înecă în dialoguri nesfîrșite, inutile în economia povestirii. Il vedem pe Todoru Florii la începutul povestirii căutînd mereu noi prilejuri de a nu merge la muncă, iar la sfîrșitul povestirii devenind un harnic colectivist. Această schimbare însă ne apare bruscă, foarte puțin motivată. (caricatura de la gazeta de perete, singură, nu poate explica transformarea lui). Personalitatea eroilor principali rămîne pînă la sfîrșit o enigmă.

● **Tovarășul Constantin Clisu din Birlad** ne-a trimis un reportaj intitulat: „Mi-a povestit moș Ion Agrigoroaiei"

Ar putea fi publicat eventual sub forma unei relatări directe a întîmplărilor de către moș Ion Agrigoroaiei și nu de către reporter. Sau, dacă țineți la această formă, la reportaj deci, personalitatea lui moș Ion Agrigoroaiei trebuie mai bine conturată, descrise mai amănunțit condițiile social-istorice noi în care trăiește acum, iar amintirile lui despre Vodă Cuza să constituie doar un episod.

M. ABRAHAM

POȘTA JURIDICĂ

Dumitru Dragulescu din comuna Alimpești, raionul Novaci, regiunea Craiova întreabă cum se stabilește autoimpunerea.

Răspuns: In primul rînd, denumirea exactă este contribuția voluntară și este reglementată prin Decretul nr. 107 și Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 300/1958.

Adunarea cetățenilor din comună sau satul respectiv stabilește ce lucrări sînt de făcut, de exemplu, un cămin cultural, electrificare, o școală sau un număr de săli de clasă, o îndiguire etc

După ce se calculează valoarea lucrării respective și lucrarea este aprobată de adunarea generală a cetățenilor, se stabilește contribuția fiecărei gospodării (în raport cu puterea economică a fiecărei gospodării în parte). Contribuția voluntară fixată de cetățenii înșiși, întruniți în adunare generală (de aceea se numește de multe ori și autoimpunere), devine obligatorie după votare.

Ioan Ciornei din comuna Strîmtura nr. 404, raionul Sighet, regiunea Baia Mare, întreabă ce să facă dacă în registrul agricol a fost trecută greșit suprafața de teren pe care o posedă

Răspuns: Trebuie să faceți o contestație la Comitetul Executiv al sfatului popular comunal sau la raion, la secția agricolă, care, dacă e cazul, va dispune măsurătoarea terenului ce-l posedați.

Ioana D. Coman din satul Nifon, raionul Măcin, regiunea Constanța, întreabă dacă avînd 2 hectare teren poate primi pensia de urmaș I.O.V.R.

Răspuns: Dacă aveți teren agricol, deci venit mai mare de 3.000 lei anual nu aveți drept la pensie. Acest lucru este logic, deoarece pensia se acordă celor lipsiți de mijloace.

Nicolae I. Dumitru din comuna Colacu, raionul Răcari, regiunea București arată că a fost 7 ani și 9 luni factor poștal și întreabă dacă are drept la pensie.

Răspuns: In prezent, după noua lege a pensiilor (Decretul 292 din 30 iulie 1959), se poate primi pensie după o vechime în cîmpul muncii de cel puțin 10 ani. Dvs. însă nu aveți decît 7 ani și 9 luni. Pentru aceasta, nu aveți dreptul la pensie. Avînd însă vîrsta de 60 ani puteți primi un ajutor social (se acordă cetățenilor care nu au alte venituri) dacă ați muncit cel puțin 5 ani după 23 August 1944.

Nicolae Neacșu din comuna Micăsasa, raionul Mediaș, regiunea Stalin arată că este pensionar I.O.V.R. și întreabă dacă avînd 3 copii sub 12 ani, are drept la vreun ajutor pentru copii

Răspuns: Prin Decretul nr. 571 din 1956 s-a stabilit că, pentru creșterea nivelului de trai al familiilor de salariați și pensionari cu copii, se acordă o alocație de stat pentru copiii familiilor din care unul din părinți face parte din categoria salariaților permanenți ai unităților de stat (republicane și locale) precum și familiilor de pensionari ai unităților de stat, (republicane și locale) și pensionarilor I.O.V.R.

Nichita Rominescu din comuna Homcearca, raionul Măcin, regiunea Constanța, arată că a fost 40 de ani tăietor de lemne, angajat ca sezonier timp de 7—8 luni pe an, primind salariu pe stat și a plătit și impozit și întreabă dacă are dreptul la pensie.

Răspuns: Dacă sînteți în vîrstă de 60 ani aveți drept la pensie de bătrînețe în cadrul Asigurărilor Sociale de Stat, deoarece, conform art. 85 din Regulamentul pentru aplicarea Decretului nr. 292 din 1959, la angajații sezonieri și temporari se consideră vechime în muncă numai perioadele de timp efectiv lucrate. Deci, dacă ați lucrat 40 de ani, timp de 8 luni pe an, vi se va considera o vechime în muncă de 26 ani și 6 luni.

Eufrosina Nacu din comuna Drăgușeni, raionul Fălticeni, regiunea Suceava a fost pensionară de urmaș I.O.V.R. și prin recăsătorire, conform vechii legi a pensiilor, și-a pierdut dreptul la pensie. Actualmente, decedînd cel de al doilea soț întreabă dacă poate să primească pensie după primul soț.

Răspuns: Trebuie să anunțați oficiul de prevederi sociale al raionului Fălticeni de decesul celui de al doilea soț și vă veți prezenta cu acte legale în legătură cu dreptul de pensie de la primul soț. Dacă aveți dosar la oficiu mai dinainte nu mai e necesar să prezentați acte noi.

VASILE BRAILOIU
procuror

La G.A.C. 23 August din comuna Muntenii Buzău, regiunea București. Colectiviștii citesc cu interes angajamentele luate în vederea măririi sectorului zootehnic.

Căi proprii pentru dezvoltarea sectorului zootehnic

Gospodăria noastră colectivă se numără printre gospodăriile colective din raion cu un sector zootehnic în plină dezvoltare. Începutul fermei de animale a gospodăriei nu-i prea îndepărtat. Primele animale le-am cumpărat în 1953, împrumutînd de la stat sumele de bani necesare. In foarte scurtă vreme însă gospodaria a lichidat aceste datorii și în chiar anii următori a trecut la dezvoltarea fermei sale de animale, folosind în acest scop resursele proprii.

Stau asemenea resurse la îndemîna fiecărei gospodării? Categoric, da. Experiența gospodăriei noastre o dovedește.

★

Numai în anul trecut gospodăria colectivă „Vasile Roaită" a cumpărat din fondurile sale un număr de 74 taurine din care 70 vaci 12 porci din rasa „Landrace" și încă 50 de oi.

Efectivul de animale a ajuns azi la 273 la bovine (202 în 1958), la 400 capete porcine (inclusiv tineretul), (171 în 1958), 1.231 oi (887 în 1958). Venitul ramurei zootehnice a sporit în ultimii trei ani cu 150.000 lei în medie pe fiecare an. Sporirea efectivului este asigurată, în afară de achizițiile sistematice de animale din rase de mare productivitate, de măsurile ce se iau pentru mărirea prolificității celor existente și oprirea din prăsilă proprie a celor mai curați produși. Acțiunea de selecție a făcut foarte rare cazurile de sterilitate, îndeosebi la scroafe. Hrănirea rațională și buna îngrijire în timpul gestației au dus la mărirea prolificității, ajungîndu-se azi la o medie de 14,7 purcei înțărcați pe cap de scroafă, la două fătări. S-a redus în mare măsură mortalitatea la purceii sugari, interesînd în această treabă pe îngrijitori. De la începutul lui 1958 se aplică aci, ca în toate ramurile gospodăriei, de altminteri, sistemul retribuției suplimentare. In acest an îngrijitorii Nicu Cotigă, Dragomir Prodan și Drăgan Oancea au dat peste sarcina de plan între 22—26 purcei, primind pentru aceasta ca retribuire suplimentară la fiecare 5 purcei înțărcați, unul.

La ferma de vaci, mulgătorul Nicu Mitrea, pentru o depășire de aproape 4.500 litri de lapte a primit în 1959 peste 1.500 lei retribuire suplimentară. La grajdul de vaci nr. 1 (șef de fermă Nicu Mitrea), producția de lapte a înregistrat în 1959 o creștere de 500 litri pe cap de vacă, la un lot de 50 de vaci.

O condiție de ordin vital pentru orice sector zootehnic este baza furajeră. Nu putem spune că aici lucrurile au mers de la început bine. Creșterea producției de lapte pe cap de vacă în 1958 a fost, de pildă, de numai 40 litri adică de la 1500 la 1540 litri. De ce? Fiindcă gospodăria nu asigurase vitelor o furajare îndestulătoare și bogată în concentrate, pe tot timpul anului. Primăvara vitele erau scoase la pășune și din acest moment hrănirea lor era socotită ca rezolvată. Anul 1960 i-a găsit pe colectiviștii de la Oprișenești mult mai bine pregătiți. Producția de lapte la grajdul nr. 1 a ajuns la 2000 litri pe cap de vacă furajată. A fost realizată o balanță furajeră potrivită cerințelor gospodăriei. In toamna lui 1959 s-au însilozat 24 vagoane de porumb verde față de 12 cite au fost însilozate anul trecut. S-au mai însilozat 150 tone amestecuri furajere (borceag, gaolean, frunze de sfeclă) precum și 150 tone pălării de floarea soarelui. Producția de lapte va crește la 2500 litri pe fiecare vacă. Avem o mare grijă pentru folosirea economicoasă a furajelor, pentru combaterea risipei.

Organizarea gospodăriei pe brigăzi complexe a fost un factor în plus în rezolvarea bună a problemei furajelor. Colectiviștii din cele două brigăzi complexe s-au străduit să producă, în sectorul brigăzilor lor, o mai mare cantitate de furaje, deoarece erau de acum interesați direct în dezvoltarea sectorului zootehnic.

Organizarea brigăzilor complexe ca și aplicarea retribuției suplimentare a avut ca rezultat în 1959 și o însemnată economie de zile-muncă în sectorul zootehnic și anume la bovine de peste 2.800 zile-muncă, iar la porcine de 3.504. Cum? Folosirea forței de muncă a fost mai chibzuită, evidența tuturor treburilor mai bună, a existat un mai mare interes din partea colectiviștilor în obținerea unei producții sporite, cu cheltuieli cît mai mici.

Pentru anul în curs ne-am propus măsuri menite să ducă la dezvoltarea în continuare a sectorului nostru zootehnic. Ele sînt pe deplin realizabile și chiar mai mult decît atît dacă vom folosi mai departe toate resursele de care dispunem și care, după cum s-a văzut, stau la îndemîna oricărei gospodării.

VASILE MIHAI
președinte al G.A.C. „Vasile Roaită" din satul Oprișenești, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați

PE MARGINEA UNEI
DĂRI DE SEAMĂ

La sfîrșitul unui an de muncă, colectiviștii din Bascov, regiunea Pitești, au încheiat un rodnic bilanț. Trei diplome le atestă calitatea de cei mai buni cultivatori de porumb și sfeclă de zahăr și faptul că gospodăria lor a devenit unitatea cu cel mai mare număr de vaci de lapte la suta de hectare. Faptul nu este întîmplător. Locul de fruntași pe regiune și l-au cîștigat prin o bună organizare a muncii și prin aplicarea tuturor regulilor științei agricole.

În primul rînd recolte mari la hectar

Acum un an cînd li s-a propus să cultive sfeclă de zahăr, mulți colectiviști s-au opus. „Cine-a mai auzit de sfeclă prin părțile noastre?". Ion Popescu, brigadierul de cîmp, a fost atunci de altă părere.

— Să încercăm — spusese el. Să semănăm doar două hectare, de experiență, și vom vedea dacă merge sau nu.

Ceilalți s-au învoit.

Lucrate bine, prășite de patru ori și îngrășate cu gunoi de grajd, cele 2 hectare au dat cîte 25.030 kg. sfeclă, adică cea mai mare producție pe regiune. Colectiviștii au făcut socoteala că fiecare hectar le-a adus peste 9.000 lei venit, în afară de borhotul și zahărul primit de la fabrică. Nici o altă cultură nu le-ar fi adus asemenea venituri la hectar.

Pentru recolta obținută, au fost clasați pe locul II la concursul „Pentru cel mai bun cultivator de sfeclă de zahăr". Experiența anului trecut este plină de învățăminte. In acest an ei vor mări suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr.

Rezultate și mai bune au obținut la celelalte culturi. La porumb, de pildă, pe cele 20,66 hectare au recoltat cîte 6.800 kg. știuleți (aproape 5.000 kg. boabe) la hectar. Această recoltă le-a adus locul I pe regiune la concursul „Pentru cel mai bun cultivator de porumb". Secretul? Arătura adîncă de toamnă, semănatul la timp, prășitul de patru ori și mai ales îngrășarea cu gunoi de grajd. Aceleași metode au avut ca rezultat producții de 2.180 kg. grîu, 15.000 kg. cartofi și 30.000 kg. varză la hectar. Este un secret la îndemîna oricui.

Atenție deosebită sectorului zootehnic

A treia diplomă care le-a adus locul de fruntași pe regiune este „Pentru unitatea cu cel mai mare număr de vaci la suta de hectare".

Într-adevăr, colectiviștii din Bascov au dat mare atenție dezvoltării sectorului zootehnic și mai ales vacilor de lapte.

— Sîntem aproape de oraș, laptele este unul din izvoarele noastre de venituri bănești — spune tovarășul Botan, președintele gospodăriei.

S-ar putea crede că la Bascov este o tradiție creșterea vacilor de lapte. In realitate lucrurile nu stau tocmai așa. In 1956, cînd s-a înființat gospodăria, colectiviștii nu aveau nici măcar o vacă. Și nici nu aveau de gînd să crească vaci. „Vacile iau pîinea de la gura omului" spuneau cei de prin părțile locului.

Mai tîrziu au descoperit că există furaje ieftine, ușor de produs și mai ales la îndemîna oricui. Intre acestea, furajele însilozate au o mare întrebuințare. Bazîndu-se pe aceste furaje colectiviștii din Bascov și-au dezvoltat o fermă de vaci de lapte. Acum ferma lor a ajuns la 23 vaci. Important este însă faptul că au obținut o producție medie de aproape 2.200 litri de lapte de la fiecare vacă. Această producție se datorește în mare măsură hrănirii vacilor cu porumb siloz. Pentru iarna aceasta colectiviștii au însilozat 180 tone furaje (pentru fiecare vacă 7 tone).

Sînt rentabile vacile de lapte la Bascov? Tovarășul Botan, președintele, răspunde la această întrebare printr-un calcul simplu. Iată-l:

O vacă consumă:

I. În stabulație: 7 luni = 210 zile

10 kg. fîn × 0,40 lei	= 4 lei
3 kg. paie × 0,20 lei	= 0,60 lei
30 kg. siloz × 0,02 lei	= 0,60 „
Îngrijit și muls 0,02 z.m.	1,29 „
TOTAL	6,49 lei

II. În timpul pășunatului: 5 luni — 150 zile

4 kg. fîn	1,60 lei
pășune	1,40 „
îngrijit	1,29 „
TOTAL	4,29 lei

Deci consumă pe an:	210 × 6,49 =	1.362,90 lei
	150 × 4,29 =	643,50 lei
	Total consum =	2.006,40 lei
O vacă produce:	2.200 l lapte × 1,45 =	3.190 lei
	un vițel	500 „
	TOTAL	3.690 lei
Deci beneficiul este de (3.690—2.006)		1.684 lei

Iată de ce colectiviștii au hotărît să-și mărească ferma de vaci de lapte, încît să ajungă la 35 capete la sfîrșitul anului 1960. De pe acum încărcătura la 100 ha. este de aproape 20 vaci.

★

Realizările obținute în producție au făcut ca fondul de bază al gospodăriei să crească la 414.468 lei, adică peste 350.000 lei la 100 de hectare. In anul 1959 fondul de bază al gospodăriei a crescut cu aproape 150.000 lei. Gospodăria a crescut, s-a întărit și o dată cu aceasta ea a devenit centrul de atracție și pentru ceilalți țărani muncitori. Tot mai mulți se alătură colectiviștilor pe drumul vieții noi. In cursul anului 1959 s-au înscris alte 45 de familii. Socotit la familie, suprafața de teren este cam mică, ce-i drept, totuși datorită creșterii producției, valoarea zilei-muncă în acest an a ajuns la 64 lei. Gheorghe Constantinescu, de pildă, care a făcut singur 300 de zile-muncă, a primit produse în valoare de 19.200 lei. Intre fruntași se numără și Ion Richițeanu, Elena Popescu, Filofteia Albescu și alții.

Planuri de viitor

In aceste zile la Bascov, la gospodărie, e mare fierbere. Se întocmește planul de producție pentru anul 1960. La aceasta experiența anului trecut este de un mare folos.

Iată, bunăoară, colectiviștii au hotărît să mărească suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr, să cultive 10 ha. porumb siloz, de pe care să recolteze cel puțin 35.000 kg./ha. Numărul vacilor va crește la 35, iar producția lor va depăși 2.200 litri de lapte de la fiecare.

Deoarece Argeșul scaldă ogoarele gospodăriei, colectiviștii au hotărît să amenajeze pentru irigare 50 ha. teren pe care să cultive cele mai valoroase plante: sfeclă, porumb, grădină de zarzavat și altele. De asemenea, planurile de viitor prevăd noi construcții din resurse locale, ieftine: o uscătorie de prune, grajduri pentru animale, un siloz de 180 tone, cotețe pentru păsări.

Planurile de viitor prevăd, de asemenea, mărirea producției, creșterea fondului de bază și a valorii zilei-muncă.

Toate acestea sînt pe deplin realizabile. Chezășie sînt succesele de pînă acum, obținute prin munca însuflețită a harnicilor colectiviști din Bascov.

Ing. M. BOGDAN

Îngrășarea bovinelor și valorificarea lor este o sursă bună de venituri bănești pentru colectiviștii din Salonta, regiunea Oradea. Pentru a ieftini prețul de cost al cărnii, ei folosesc în hrana animalelor puse la îngrășat porumbul însilozat, borhotul și alte furaje ieftine.

Cîntă-un pui de ciocîrlie

Pe deasupra de cîmpie
Cîntă-un pui de ciocîrlie
Și cum zice de-nfocat
Inima ne-a fermecat.
Foaie verde și-o gutuie
Nu e ciocîrlie, nu e,
E chiar viața noastră-n zbor
Și s-o cunoști e ușor..
Ziua-i mare, noaptea-i mare,
Ea se-nalță tot spre soare
Și bate din aripioare —
Pe costișa clipelor
Drumuiește-n viitor.
Și-i tot zice mîndru cînt
Cum n-a aflat ăst pămînt —
Iar versul și-l păunează
Tot cu daurie rază,
In cinstea partidului,
Frate bun al omului.
Că el ne aduse-n sat
Cîte fruntea ne-a visat:
De treci Vlașca, Teleormanu',
Nu mai vezi oftînd țăranu'
Cît palanu-i
crește lanu'...
Și a colectivei floare
Nu e brumă s-o doboare —
Ea din naltă-i și mai-naltă,
Pe rumîn la bine-l saltă
Și a muncii ciocîrlie,
Cîntă slobodă-n cîmpie!

Cules în comuna Miroși, raionul Roșiori de Vede, regiunea București

O COMUNĂ

De la teorie la practică nu-i decît un pas. Tînăra ingineră zootehnistă Maria Petre explicînd colectiviştilor „pe viu" lecţia ţinută cu o seară înainte în cadrul învăţămîntului agrozootehnic

Se schimbă FAŢA SATULUI

În comuna Mihail Kogălniceanu există un S.M.T. puternic, o dezvoltată gospodărie agricolă de stat şi trei gospodării colective bogate, dintre care una în centrul de comună şi două în satele Hagilar şi Concaz. E de la sine înţeles că într-o asemenea comună, care are cinstea de a face parte dintr-o regiune complet colectivizată, apar şi se dezvoltă multe, foarte multe probleme de viaţă. Colectiviştii şi-au pus de gînd să transforme gospodăriile lor colective în gospodării milionare; la rîndul lor, mecanizatorii S.M.T.-ului s-au angajat să-i ajute, efectuîndu-le lucrări de calitate superioară, la timp şi la un preţ de cost cît mai scăzut; colectivul gospodăriei de stat se străduieşte să obţină o rentabilitate cît mai mare.

Practica anilor de muncă de pînă acum ne-a dat de înţeles că toate acestea le pot înfăptui cu succes acei oameni care înţeleg bine politica partidului, oameni educaţi de partid, care au un ridicat nivel politic şi cultural. Iată pentru ce se preocupă activul comitetului comunal de partid să creeze aici cît mai multe posibilităţi de învăţătură, de culturalizare şi distracţie.

După cum se ştie anotimpul cel mai favorabil pentru desfăşurarea unei rodnice activităţi cultural - educative la sate este iarna. Aşadar, cîteva luni. Ţinînd seama că timpul e scurt şi dorind ca în acest an culturalizarea oamenilor să se ridice pe o treaptă superioară faţă de anii trecuţi, am început pregătirile încă din toamna lui 1959. În primul rînd am analizat posibilităţile ce le aveam la îndemînă. Adică lectori şi instructori, material didactic etc.

În comuna noastră sînt peste 50 de intelectuali. Ingineri, profesori, doctori, contabili etc. Un adevărat buchet de conferenţiari, lectori şi instructori artistici. „Ce-ar fi dacă am crea noi condiţii să înveţe toată lumea din comună?" — a propus careva într-o adunare de partid. — „Condiţii avem berechet".

„Adică?"

„Adică să transformăm comuna în şcoală, aşa cum au făcut oţelarii de la Hunedoara cu secţia lor".

La început propunerea a fost primită cu oarecare îndoială. Comună-şcoală. Şi de ce nu? Că n-o să fie uşor, asta e sigur. Important era să trecem la fapte. De s-o întîmpla cumva să nu reuşim deplin în primul an de experienţă, vom trage învăţăminte şi la anul vom reuşi cu siguranţă. Şi într-o bună zi, cam pe la jumătatea lui noiembrie 1959, intelectualii comunei noastre, urmînd îndrumările comitetului de partid, s-au adunat să discute ce au de făcut pentru a da viaţă iniţiativei de a cuprinde în diferite forme de învăţămînt pe toţi locuitorii comunei. La această consfătuire au luat parte şi numeroşi mecanizatori fruntaşi din G.A.S. şi S.M.T., colectivişti, deputaţi în sfatul popular etc. Voiam şi pe această cale să asigurăm acţiunea de un sprijin cît mai substanţial şi cît mai calificat. Multe lucruri interesante s-au discutat în seara aceea. Multe propuneri s-au făcut şi multe angajamente s-au luat. Una din propuneri, care de altfel a şi fost acceptată, a fost să se organizeze o comisie formată din comitetele sindicale ale G.A.S. şi S.M.T., din deputaţi ai sfatului popular, din profesori, membre ale comisiei de femei şi tovarăşi din comitetul comunal U.T.M. Sarcina comisiei era să coordoneze întregul învăţămînt din comună, indiferent dacă el se ţinea la gospodăria colectivă, la G.A.S., S.M.T. ori la căminul cultural. Ca forme de învăţămînt au fost stabilite următoarele: ştiinţele naturii, geografie, matematici, cursuri agrozootehnice, un cerc literar, sfaturi pentru gospodine, educaţia sanitară şi cursuri de ridicarea cunoştinţelor tehnico-profesionale ale mecanizatorilor.

N-a fost nevoie de prea multă muncă de mobilizare pentru înscrierea cursanţilor. La fiecare cerc de învăţămînt au venit cu mult mai mulţi oameni decît fuseseră înscrişi în anii trecuţi. De unde se vede cît de dornici sînt oamenii comunei noastre de învăţătură.

— În seara aceasta vom vorbi despre caracteristicile solului dobrogean, insistînd mai mult pe cel din regiunea de nord, unde se află şi comuna noastră...

Vorbeşte inginera Tomescu Margareta, cea care a obţinut la G.A.C. „Filimon Sîrbu" aproape 16.000 kg. porumb ştiuleţi la hectar. Sala căminului arhiplină, iar oamenii numai ochi şi urechi. În altă sală a căminului cultural, un grup de peste 30 de tineri şi vîrstnici urmăresc cu atenţie o lecţie:

— Am vorbit data trecută despre predarwinişti, acum vom vorbi despre...

Profesorul Marin Andreescu predă la cercul de ştiinţele naturii.

Stai de vorbă cu colectiviştii Tănase Ceacu, Ana Rafticu, Ştefan Deleanu, Ana Poceacov şi cu mulţi alţii. Numai cuvinte bune despre învăţămînt, despre lectori şi conferinţe. Interesant că această acţiune cu învăţămîntul de masă a stimulat foarte mult şi activitatea cultural artistică. De pildă, brigada ştiinţifică, condusă de inginerul Bran, a strîns o serie de întrebări interesante de la locuitorii comunei şi peste cîteva zile urmează să le dea explicaţiile necesare. Brigada artistică de agitaţie are un program nou, pe care îl repetă de zor, iar echipele de dansuri romîneşti şi macedonene se întrec în a-şi arăta măiestria.

Activitatea culturală în comuna noastră se află în plină desfăşurare. Indiferent că afară geruieşte, că plouă sau că e noapte, căminul freamătă de activitate. La M. Kogălniceanu se învaţă, se cîntă, se fac jocuri. Oamenii sînt mulţumiţi. Grija zilelor de mîine a dispărut de mult. Colectivizarea le-a adus belşug, bunăstare, deschizîndu-le largi perspective de însuşire a comorilor ştiinţei, culturii şi artei.

NICOLAE MOCANU
instructor teritorial al comitetului raional P.M.R. — Tulcea

SCURT INTERVIU

Un om înalt, uscăţiv, cu privirea blîndă dar cutezătoare şi cu un veşnic surîs întipărit pe figură. Aşa arată tovarăşul Gheorghe Pîrcălab, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular din comuna M. Kogălniceanu. Vioi în mişcări şi om de acţiune, acum e la sfat, acum la şcoală sau la căminul cultural, acum în ograda vreunui colectivist. Îl interesează tot şi nu-i scapă aproape nimic. Ştie ce mărfuri noi a adus cooperativa sătească, cu cît au crescut abonamentele la ziare şi reviste, care-i fondul de bază actual al colectivei, cine anume face parte din formaţiunile artistice ce activează la căminul cultural.

Ideea comunei-şcoală, tovarăşul Pîrcălab a îmbrăţişat-o din capul locului. Realist din fire însă, el a cugetat mult pînă a venit cu propunerile sale privind ajutorul ce trebuie să-l dea sfatul popular acţiunii învăţămîntului de masă. În legătură cu acţiunea de culturalizare ce se desfăşoară în prezent în această comună, am adresat tovarăşului Pîrcălab cîteva întrebări la care s-a grăbit să răspundă.

Întrebare: cum a sprijinit comitetul executiv al sfatului popular comunal iniţiativa comitetului comunal de partid?

Răspuns: în primul rînd prin activizarea deputaţilor din circumscripţiile electorale. Mai bine zis am iniţiat o întrecere între deputaţi: care să aibă cei mai mulţi cetăţeni înscrişi la formele de învăţămînt organizate în comună pentru întreaga perioadă de iarnă. Fruntaşi în această acţiune au fost deputaţii Constantin Blînzeanu, Ion Genunche Maria Catinca şi alţii. În al doilea rînd am stat de vorbă cu toţi intelectualii din comună ce urmau să conducă cercurile noastre de învăţămînt, ca să aflăm de la ei ce anume le trebuie pentru a-şi putea duce munca cu succes. În sfîrşit, ne-am îngrijit de repararea şi văruirea sălilor (şcoala şi căminul cultural unde urmau să se ţină cursurile).

Întrebare: activitatea cercurilor de învăţămînt s-a desfăşurat întotdeauna în condiţiuni bune sau au existat şi lipsuri — şi ce a făcut comitetul executiv ca să le înlăture?

Răspuns: n-am putea spune că totul a mers sau merge ca pe roate. În unele săli, chiar şi în sala cea mare a căminului cultural, nu a fost întotdeauna cald. Vina principală e a noastră, pentru că nu ne-am îngrijit din toamnă să asigurăm lemnele necesare, bazîndu-ne că vom folosi coceni de porumb de la gospodăria colectivă. Am văzut însă că aceşti coceni nu sînt deajuns de buni pentru încălzit săli mai spaţioase. Într-o discuţie purtată în cadrul comitetului nostru executiv s-a hotărît ca în cel mult două săptămîni să asigurăm o încălzire tuturor încăperilor din cămin.

Şi acum o ultimă întrebare: dumneata la ce formă de învăţămînt eşti înscris?

Aici tovarăşul Pîrcălab a zîmbit larg şi a prins să vorbească cu o oarecare dojană în glas.

— Să nu credeţi că dacă am trecut de 40 de ani nu mă mai interesează învăţătura — a răspuns el. — Viaţa ne-o ia mereu înainte, iar cerinţele muncii noastre sînt din ce în ce mai mari. În afară de învăţămîntul de partid pe care-l urmez la cabinetul raional de partid, nu mă sfiesc să spun că iau parte cu multă plăcere şi interes la toate conferinţele ţinute pe diferite teme la căminul cultural. Am mers deseori la cercurile de cultură generală şi nu o dată am asistat la cursurile învăţămîntului agrozootehnic de masă ce se ţin cu aproape toţi colectiviştii. Mi-a fost dat astfel să aflu mereu lucruri noi şi interesante. Acesta-i un motiv în plus să dăm un şi mai mare sprijin învăţămîntului de masă din comuna noastră.

C. N.

ROADELE

Sînt de atunci aproape 100 de ani. Pe
răsărit al Taliţei, un riuleţ ce curge pe
şul Tulcea, se pripăşiseră cîteva familii
nari bulgari, atraşi de fertilitatea păm
aici. Grupului de colibe în care îşi tîrau v
oameni i s-a alăturat imediat după răz
1877 alte şi alte locuinţe la fel de săr
locuinţele veteranilor romîni din „războ
tîrnare". Aşa a luat fiinţă satul Enichioi, a
Mihail Kogălniceanu. Mai tîrziu, aveau
lonizaţi aici şi un însemnat număr de mo

Truda istovitoare, foametea, obscurantis
lile de tot felul, iată „avuţia" celor mulţ
chioi, „avuţie" de care n-aveau să scape
anii regimului nostru democrat-popular.

Comuna este complet colectivizată, aş
altfel este întreaga regiune. Ceea ce ie
simplu proiect, astăzi este o hotărîre, ia
realizare. Primul lucru pe care îl fac cei
torc în comună, după o absenţă de o s
două, este să întrebe ce e nou şi de fie
stau miraţi, nevenindu-le să creadă de cît
aud. „S-a pavat şoseaua din centrul
„S-a terminat canalizarea", „S-au luat
se instaleze electrică la toţi locuitorii",
noastră a primit denumirea de comună ş

Ultima veste avea să-i surprindă pe
tre cei care au auzit-o. Era pentru prima
se vorbea de acest lucru. Despre secţie
ştia. Au scris ziarele. Există la Hunedoara
în care toată lumea învaţă. Comună şcoa

Iniţiativa aparţine comitetului de parti
muna M. Kogălniceanu, raionul Tulcea. L
tul iernii, atunci cînd au început pregătir
derea deschiderii învăţămîntului de masă
comitetului de partid au constatat că la
atraşi la învăţătură toţi locuitorii comun
şi lectori, şi conferenţiari, oameni price
şcoală, la căminul cultural şi la colţurile
G.A.S., S.M.T. şi G.A.C. aveau încăperi de
tru a fi folosite ca săli de cursuri. Ia
dornici de învăţătură, sute şi sute.

Sute de oameni interesaţi să înveţe. A
era deplin posibil într-o comună în care
de mult au devenit o amintire. Într-o asem
mună în care, scăpaţi pentru totdeauna

La lecţiile predate de inginera agronom Ma

Propunerea făcută m-a găsit complet nepregătită. Că se va înfiinţa un cerc literar în comuna noastră ştiam înă de cînd s-a ţinut consfătuirea cu intelectualii comunei. Dar că îl voi conduce eu, nu m-aş fi gîndit.

— Sarcina ce-o încredinţăm astăzi tovarăşei învăţătoare Ana Maria Popa este dintre cele mai frumoase, — a început domol tovarăşul Nicolae Mocanu instructorul teritorial al raionului de partid. — Ce poate fi mai plăcut decît să descoperi oameni cu înclinaţii către literatură şi să-i ajuţi ca să şi dezvolte talentul?

Nu-mi amintesc exact ce am răspuns atunci. Ştiu însă că eram tare emoţionată. Mi se pare că mi-am luat şi unele angajamente. În sfîrşit, aveam să conduc un cerc literar şi acesta era cel mai important lucru. Toate bune, însă de unde să recrutez eu oameni? Cum să-i aflu eu pe acei care au înclinaţii la scris?

— Mergi la comitetul de întreprindere al S. M. T.-ului şi al G.A.S.-ului — mi-au recomandat tovarăşii de la comitetul comunal de partid. — Ei îi cunosc bine pe oameni.

Aşa am făcut. În plus am dat un anunţ la staţia de amplificare din comună, invitînd la cămin pe toţi

tovarăş
să scri
zultatu
tru lite
lectivis
rul Ma
Consta
tru Cr
şi cîţiv
Prim
să ne
te, cîte
tinichig
a adus
căzuţi
Dele l.
tajul li
învinge
se obs
scris,
prevăz
ţii des
despre
ră, des
tîrziu
clor şi
a folo

I INIŢIATIVE

lei de mîine, oamenii dau buzna astăzi să se în-
upte dintr-o hrană extrem de trebuincioasă lor,
rana minţii, a sufletului.

Din păcate însă s au găsit şi aici sceptici care
u socotit iniţiativa comitetului comunal de partid
rept utopie. „Cum poţi declara o comună-şcoală
spuneau ei, cînd practic e imposibil să atragi
ţi oamenii la învăţătură ? De exemplu sînt mulţi
ătrini neînscrişi în formele de învăţătură ? Sînt !
tunci ?"

Atunci explicaţia ar fi cam aşa : în sat sînt cî-
va sute de colectivişti şi alte sute de oameni
are muncesc la G.A.S. şi S.M.T. Cu excepţia citor-
, toţi aceşti oameni învaţă. Parte la cercurile de
ultură generală, parte la cercurile agrozootehnice,
arte la învăţămîntul de minim tehnic (S.M.T. şi
.A.S.) şi foarte mulţi membri şi candidaţi de
artid, precum şi utemişti la cursurile politice, or-
anizate de comitetul comunal de partid.

Drept este însă următorul lucru. Nu toate cercu-
le de învăţămînt existente în această comună acti-
ează cu regularitate. Au fost cazuri — de exem-
lu cercul de matematici, al cărui responsabil este
văţătoarea Aurelia Popa, — cînd s au amînat
ursurile de la o zi la alta, fără nici un motiv
rios. Au fost cazuri cînd oamenii înscrişi nu au
enit la cursuri, fiind reţinuţi de gospodărie sau
e S.M.T. pentru te miri ce sarcini neînsemnate.
ractica a dovedit că o iniţiativă, fie ea cît de
ună poate să se piardă, să se stingă pe drum,
acă nu este suficient ajutată. Ea poate să se dez-
olte, să dea rezultate nebănuite dacă este bine
rijinită din capul locului şi pe parcurs. În comu-
a M. Kogălniceanu mai sînt încă multe de făcut.
e exemplu, uneori sălile de cursuri nu sînt în-
ălzite, alteori, se întrerupe curentul electric de la
zina care alimentează căminul şi şcoala, — şi
sta tocmai în timpul lecţiilor. Nu sînt încă sufi-
iente planşe explicative. Nu s-au adus diafilme cu
eme legate de lecţiile predate... La prima vedere,
ucruri mărunte Ele însă dăunează.

uptînd să înlăture aceste neajunsuri, conducerea
ămînului cultural şi toţi acei ce au în seamă bu-
ul mers al învăţămîntului vor întări şi mai mult
oua denumire a comunei lor.

N. CREANGĂ

— Ei, şi-acum pentru că învăţămîntul a cuprins pe toată lumea, ar fi necesar...

Instructorul de partid Nicolae Mocanu (x) purtînd o discuţie cu Pircălab Gheorghe, preşedintele sfatului (xx), directorul şcolii de 7 ani şi cu cîţivă cetăţeni din comună.

scu, în cadrul cercului de cultură generală, sala este plină

Toată lumea învaţă

In toamna anului trecut, cînd am fost trimis să muncesc ca director al căminului cultural din comuna M. Kogălniceanu mi s-a făcut următoarea recomandare : „Ai grijă. Locuitorii acestei comune sînt dornici de o bogată muncă culturală, dornici să ştie cît mai multe lucruri şi mai ales să înveţe". N-a fost nevoie de prea multă vreme ca să mă conving de justeţea recomandării făcute. Într-adevăr locuitorii din această comună sînt însetaţi de cultură. Nu e seară în care căminul cultural să nu fie plin de vizitatori. Unii fac parte din echipa de dansuri, din cor sau brigada artistică de agitaţie. Alţii vin să facă repetiţie la teatru, să împrumute o carte de la bibliotecă, să asculte o conferinţă, şi cea mai mare parte vin să înveţe. De altfel, aici învaţă aproape toată lumea, aşa că nu degeaba s-a propus să denumim comuna noastră comună-şcoală. Iniţiativa aparţine comitetului comunal de partid (secretar tov. Marin Drăghiceanu). Se înţelege că în asemenea situaţie sarcinile noastre au sporit.

Ca să asiguri condiţii bune de învăţămînt pentru cîteva sute de oameni, nu-i o treabă uşoară. Mai ales că aceste cursuri nu se ţin toate la un loc şi în aceeaşi zi. Unele se ţin la colţurile roşii din G.A.S., S.M.T. şi din gospodăria colectivă. Altele se ţin în sălile de clasă ale şcolii, şi o bună parte în încăperile căminului nostru cultural. Noi însă ne-am împărţit munca în aşa fel, încît s-o putem duce cu bine pînă la capăt. Comitetul comunal de partid se preocupă îndeaproape de întregul mers al învăţămîntului şi în special de pregătirea lectorilor şi conferenţiarilor. Sub îndrumarea comitetului de partid, comitetul U.T.M. împreună cu deputaţii sfatului popular comunal şi cu comisia de femei se îngrijesc de mobilizarea cursanţilor. Activul căminului cultural veghează ca sălile de cursuri pentru toate cercurile de învăţămînt, să fie curate, încălzite. Biblioteca procură cursanţilor toate cărţile ajutătoare.

În faţa căminului cultural am instalat un panou pe care stă afişat programul de activitate al tuturor cercurilor de învăţămînt responsabilii cercurilor şi locul unde se ţin cursurile sau conferinţele. Tot aici, am afişat şi programul zilelor şi orelor de activitate ale formaţiilor artistice. Aceasta pentru ca oamenii să ştie unde au de mers. Iată un exemplu : Smaranda Delcea, care face parte din echipa de teatru, ştie că miercuri seara de la ora 17 la 18 are de mers la cercul de cultură generală, iar de la 18,30 la 20 la repetiţie. La fel şi colectiviştii Marin Ciobanu, Radu Ghencea şi Paul Negrescu din echipa de dansuri, Ileana Abălaşei membră în cercul literar etc.

Am asistat într-o seară la una din lecţiile predate la cercul de ştiinţele naturii. Trecuse ora de începere şi dintre cei înscrişi lipseau cîţiva inşi. Pînă s-au adunat toţi a durat aproape o jumătate de oră. După lecţie, cursanţii au luat cuvîntul şi au mustrat aspru pe cei întîrziaţi. Tovarăşa Maria Andreescu, responsabila cercului, spune că de atunci cursanţii n-au mai avut întîrzieri sau absenţe.

Tot pentru bunul mers al activităţii cercului de învăţămînt, la noi s-a luat măsura de a se analiza munca fiecărui cerc de învăţămînt încă de la primele lecţii. Aceasta pentru ca eventualele lipsuri şi greutăţi întîmpinate de cursanţi să fie înlăturate la vreme.

Pentru viitor, colectivul căminului nostru cultural şi-a pus în plan să organizeze cîteva schimburi de experienţă între conducătorii de cercuri, astfel ca metodele bune de predare, ca ale tovarăşei inginer Maria Petre, sau ale tinerei învăţătoare Ana Maria Popa, despre care oamenii au numai cuvinte de mulţumire, să fie extinse şi în celelalte cercuri.

După felul cum vorbesc oamenii despre învăţămîntul multilateral ce se desfăşoară în comună, am înţeles că sîntem pe o cale bună. Acesta însă nu este un motiv de delăsare pentru noi. Una din sarcinile principale ale colectivului nostru este să dezvolte multiplele forme de învăţămînt existente la noi şi să le înalţe pe o treaptă superioară, după cerinţele unei comune complet colectivizate.

FLORENTIN CORNESCHI
directorul căminului cultural

ASPECTE ASPECTE ASPECTE

...Lecţia „Conveierul verde" ţinută în cadrul cursului agrozootehnic se sfîrşise. Lectora, inginera zootehnistă Maria Petre întrebă :

— Dacă aveţi ceva neclar vă rog să întrebaţi.

— Eu — sări Marin Onofrei, brigadier la g.a.c. — Lecţia am înţeles-o, dar am citit şi ziarul cu expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 3-5 decembrie. Se vorbeşte acolo foarte mult despre porumbul siloz. Cum e cu porumbul acesta ? E chiar aşa de bun pentru vite ?

— Deşi va face obiectul altei lecţii, această problemă o vom discuta şi acum pe scurt. Porumbul siloz este...

Şi inginera Maria Petre atacă un nou subiect.

★

— Unde e tovarăşul Mocanu ?—întrebă Gheorghe Pîrcălab, preşedintele sfatului.

— Cine ? Instructorul de partid ?

— Da.

— E la cercul de ştiinţele naturii. Vrea să se convingă cum se ţin lecţiile.

Preşedintele sfatului intră în vîrful picioarelor. Sala de curs era plină. Cu greu îşi făcu loc într-o bancă alături de instructorul comitetului raional.

— Avem şedinţă, îi şopti preşedintele la ureche.

— Ştiu Stai o clipă, îi răspunse tot în şoaptă instructorul.

Lecţia de biologie înainta şi profesorul Marin Andreescu era încîntat. Captase atenţia oamenilor şi oamenii îl captaseră pe el. Vorbea explica, făcea scheme la tablă. Era necesar. Se vorbea doar de „formarea pămîntului".

— Hai, tovarăşe preşedinte, şopti la rîndul său instructorul la urechea preşedintelui.

— Mai stai puţin. Numai puţin.

Trecură încă vreo zece minute.

— Mergem tovarăşe instructor ?

— Mergem Sau ia stai, stai să mai ascultăm o clipă.

— Ai dreptate. E foarte interesant

★

...Grăbea cu mîncarea. Era vremea ca soţul să se întoarcă de la cămin şi mîncarea nu era gata.

— Aurico, am venit, spuse soţul înainte de a da bună seara.

— Văd. Ei, ce-aţi mai învăţat ?

— Matematică, femeie. Auzi, matematică. Oi fi tu contabilă, dar să ştii că de azi înainte te-ntrec, aşa electrician cum sînt.

— Te lauzi.

— Eu ? Ei bine, ai să vezi tu ce pot.

— Ştiu eu ce poţi, glumi soţia. Tu eşti bun electrician, eşti şi inovator, dar cu matematica...

— Ei da ! Cu matematica nu stau tocmai bine. Asta vrei să spui, nu ? Bineee. Şi dacă în cîteva luni te-ntrec ? Dar pînă una-alta, scăzu el glasul, ia explică-mi, dragă aşa pe-ndelete, cum e cu divizibilitatea asta... ?

DINU LEFTER

RI ARE

cris şi care vor
povestiri. Re-
zile cercul nos-
15 oameni : co-
aman, strunga-
anu, mecanicul
, şoferul Dumi-
lţii dintre care
clasele 6 şi 7.
a cercului avea
surprize plăcu-
proprii. Bătrînul
Constantinescu
nchinată eroilor
erarea patriei.
prezentat repor-
se naşte şi cum
şte. că la fiecare
de stîngăcii în
tru început am
teva referate-lec-
itm şi măsură,
şi metrica libe-
literar etc Mai
orbim despre fol-
nele de culegere
prezent avem deja culeasă o frumoasă baladă populară dramatizată, numită „Jienii" care conţine o serie de elemente neîntîlnite încă în limba literară.

După primele noastre succese e lesne de înţeles cu cîtă plăcere au început să vină membrii cercului nostru la serile literare. Noi însă nu ne-am mulţumit numai să discutăm despre limbă şi literatură, despre poezie etc. În una din seri, peste 80 de persoane aveau să participe la şezătoarea literară „George Coşbuc" organizată de cercul nostru în sala cea mare a căminului cultural. S-a vorbit despre viaţa şi opera marelui poet, apoi s-au citit cîteva din cunoscutele sale poezii. A fost o seară plăcută, iar orele au trecut pe nesimţite. La plecare, invitaţii ne-au rugat să organizăm cît mai des asemenea întîlniri în care să asculte despre marii noştri scriitori din trecut şi contemporani.

Nu peste multă vreme vom avea şezătoarea literară închinată marelui Eminescu. Pînă atunci ne vom îngriji cu ajutorul bibliotecii comunale, să împărţim pentru a fi citite cît mai multe din volumele ce cuprind operele genialului poet

ANA MARIA POPA
secretara cercului literar „Zaharia Stancu"

După orele de învăţămînt. Tineri din comună sălţînd voios în ritmul geamparalelor dobrogene. Aspect de la repetiţiile echipei de dansuri.

ZAPADA
și foloasele sale în agricultură

O dată ajunși la pămînt, fulgii de zăpadă se depun alcătuind stratul sau covorul de zăpadă. Dacă ninsoarea e liniștită, stratul păstrează aceeași grosime pe întinderi mari. Dacă însă ninsoarea e însoțită de vînt (zăpadă viscolită), stratul capătă grosimi neregulate. In locurile adăpostite ea se adună în formă de nămeți, în timp ce în locurile deschise stratul e foarte subțire.

Date fiind foloasele pe care le aduce mai ales în agricultură, meteorologii cercetează cu mult interes acest fenomen, căutînd să înregistreze grosimea stratului de zăpadă, numărul de zile cu ninsoare, numărul de zile cu solul acoperit, prima și ultima zi cu zăpadă etc.

Din păcate, în cîmpii, adică tocmai acolo unde e mai important, din cauza vîntului, zăpada se așterne în straturi mai subțiri. De aceea, țăranii muncitori din aceste părți ale țării trebuie să știe să o folosească bine, căutînd a o reține pe ogoare într-o grosime cît mai mare.

Se știe că zăpada este rea conducătoare de căldură, îndeplinind deci rolul unui izolator termic între sol și aerul înconjurător. Pămîntul își menține astfel temperatura, iar semănăturile sînt ferite de îngheț.

S-a observat de exemplu, că chiar atunci cînd gerurile sînt mai puternice, un strat gros de un sfert de metru de zăpadă păstrează pămîntului o temperatură în jur de zero grade. Dacă stratul e mai gros, el apără solul de îngheț și mai bine. Zăpada fiind afînată, aerul pătrunde prin ea și planta poate astfel să respire. Cîteodată însă, cînd după un soare mai călduț stratul de zăpadă se topește ușor, iar noaptea îngheață, se formează la suprafața acestuia o coajă numită crustă. Crusta împiedică aerul să pătrundă înăuntru și plantele pot pieri prin asfixiere. De aceea, într-o asemenea împrejurare, crusta trebuie sfărîmată cu ajutorul animalelor pe care le plimbăm pe ogor de la un capăt la altul.

Dar zăpada alcătuiește și mari rezerve de apă pentru sol. Importanța ei este prin urmare excepțională. Un strat gros de numai 10 cm. poate da un spor de circa 300 tone apă la hectar. Iată de ce este necesar să împiedicăm ca vîntul s-o spulbere și s-o depoziteze acolo unde n-ar folosi la nimic. Noi trebuie să aplicăm toate mijloacele ca să reținem zăpada pe ogoare, mai ales în regiunile secetoase unde putem să asigurăm plantelor o cantitate cît mai mare de apă.

Această operație se face așezînd pe ogoare obstacole, (garduri mobile din lemn, coceni, snopi de stuf, crengi uscate) aranjate în așa fel încît vîntul să le lovească perpendicular. In acel moment viteza lui se demolește, iar zăpada este reținută de obstacole.

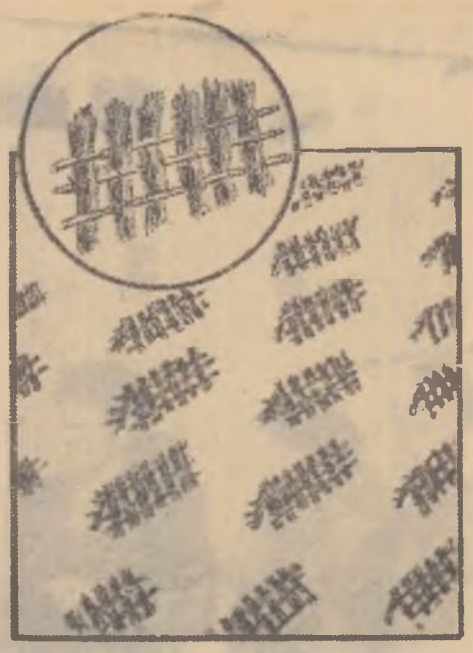

Așa arată gardurile de nuiele

Se mai pot forma apoi grămezi de zăpadă înalte de jumătate de metru, așezate pe rînd la distanța de 4 6 m una de alta.

Un alt mijloc destul de bun pentru reținerea zăpezii sînt valurile de zăpadă, care se fac cu ajutorul plugurilor de zăpadă trase de animale sau tractoare. Valurile de zăpadă pot avea înălțimea tot de jumătate de metru, lățimea de 70 cm., iar distanța dintre rînduri de 10—15 metri.

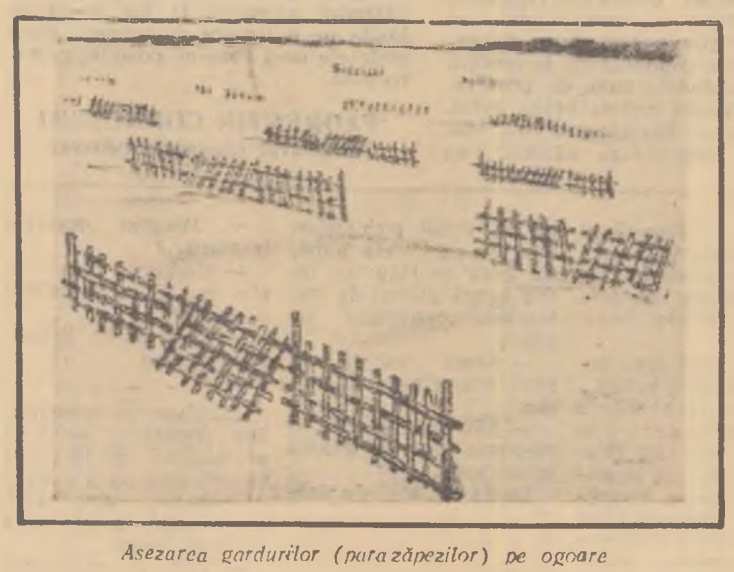

Asezarea gardurilor (paravăpezilor) pe ogoare

Mijlocul însă cel mai bun îl constituie perdelele de protecție alcătuite din plantații de arbori sau pomi roditori. Ele pe lîngă că slăbesc iuțeala vîntului, dar rețin și o mare cantitate de zăpadă. Nu este însă de ajuns a reține numai zăpada ci și apa care rezultă din topirea ei. Fiindcă după ce ea își va îndeplini rolul de înveliș al semănăturilor, zăpada va începe a se topi primăvara, și pentru ca această apă să nu se piardă prin evaporare sau scurgere la suprafață, ea trebuie să se topească încet, astfel ca solul s-o absoarbă în cît mai mare cantitate. Aceasta se poate face, îndesînd zăpada în fîșii cu tăvălugul. Fîșiile pot să ajungă pînă la 6 m. lățime, iar distanța de la una la alta de 10-15 m. Se mai obișnuiește apoi spre a se opri topirea bruscă a zăpezii, să se presare deasupra stratului de zăpadă diverse materiale de culoare închisă (pămînt, cenușă) în benzi late de 3-4 m. și la distanță de 10-15 m.

Precum se vede deci, reținerea zăpezii pe ogor se poate face ușor și cu mijloace pe care le are orice gospodar.

Reținerea zăpezii este importantă și pentru livezile cu pomi roditori. Pentru aceasta, în jurul trunchiului strîngem grămezi de zăpadă, o bătătorim bine și o acoperim cu paie. Astfel zăpada se va topi încet și va asigura pomului apa. Ea ține cald pomului iarna și răcoare primăvara. In adevăr primăvara, cînd pomii dau în muguri, seva încărcată cu substanțe hrănitoare începe a circula în corpul plantei pînă la muguri. Zăpada strînsă în jurul trunchiului încetinește absorbția, întîrzie mișcarea sevei și deci hrănirea și dezvoltarea mugurilor. In acest fel florile se vor desface mai tîrziu, cînd nu mai există primejdie de îngheț.

Iată deci cîte foloase ne poate aduce zăpada iarna. Trebuie de aceea să căutăm a o păstra, mai ales în Bărăgan sau Dobrogea, unde uscăciunea e mai mare, vînturile mai puternice, iar stratul de zăpadă mai subțire. Procedînd astfel vom putea obține sporuri de recolte de 40-60 la sută.

CLAUDIU GIURCĂNEANU

Insemnări din colhozul „Stalin" raionul Vinița

Ca toate satele din împrejurimile orașului Vinița din R.S.S. Ucraineană, satul Ivanovca este inundat de verdeață. Casele albe, arătoase, cu perdele fine și ghivece de flori la ferestre, cu acoperișurile roșii de țiglă se ivesc vesele printre pomi, îmbiindu-te parcă să le calci pragul. Dacă mergi către centrul satului întîlnești cele două școli medii, două case de nașteri, două grădinițe de copii, dispensarul, cinematograful, magazinele de desfacere a produselor industriale și în sfîrșit stația de radioamplificare. Ca un adevărat edificiu se înalță casa de cultură, care are o bibliotecă cu 15.000 de volume. Aici, colhoznicii tineri și virstnici desfășoară o bogată activitate cultural-artistică.

Toate acestea sînt o mărturie grăitoare a vieții îmbelșugate și a gradului de cultură la care au ajuns locuitorii satului Ivanovca, datorită muncii unite în marea familie a colhoznicilor, precum și grijii ce le-o poartă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și statul sovietic.

Lucrînd pămîntul numai cu mijloace mecanizate (procentul de mecanizare a lucrărilor de bază ale solului, semănatul, întreținerea și recoltatul culturilor de păioase se execută aici 100 la sută mecanizat, iar a celor prășitoare între 85-95 la sută mecanizat) și după indicațiile agrotehnicii, colhoznicii din Ivanovca obțin producții medii deosebit de bune la hectar. Grîul, de pildă, însămînțat numai după leguminoase și porumb masă verde, într-un teren arat la 22 cm. adîncime și fertilizat cu îngrășăminte naturale – 20–25 tone plus 4–500 îngrășăminte chimice la hectar – a dat producții medii între 2.700–3.000 kg. la hectar. Sfecla de zahăr semănată după păioase într-un teren arat de cu toamnă la 27-30 cm, și fertilizat cu îngrășăminte chimice, dă recolte între 28.000 și 32.000 kg. la hectar. La floarea soarelui se obțin în medie 1.800–2.200 kg. la hectar, iar la porumb se obțin 3.500–4.500 kg. la hectar.

Succese de seamă au obținut colhoznicii din Ivanovca și în creșterea animalelor. Colhozul are ferme de vaci, porci, oi, păsări și iepuri de casă. In grajdurile spațioase, în saivane și cotețe se găsesc 875 de taurine, din care 285 vaci de lapte, 1.500 porcine, din care 150 scroafe fătătoare, 600 de ovine, peste 4.000 de păsări și un mare număr de iepuri de casă.

O dată cu sporirea șeptelului, colhoznicii acordă o deosebită atenție selecției, asigurării bazei furajere și hrănirii raționale a animalelor. Astfel, pentru producție sînt reținute cele mai productive exemplare ; baza furajeră ocupă 25 la sută din suprafața de teren a colhozului. Toamna se însămînțează cu orz și secară masă verde peste 200 de hectare. După recoltarea acestora, terenul este reînsămînțat cu mazăre și porumb pentru masa verde. Aproape 300 de hectare sînt cultivate cu lucernă și trifoi. Cu porumb pentru siloz se însămînțează pînă la 80 de hectare. Pentru fiecare vacă se asigură aici pînă la 25 de tone siloz, iar pentru hrana scroafelor se insilozează știuleți. In felul acesta, de primăvara timpuriu și pînă toamna tîrziu, animalele sînt hrănite pe lîngă siloz și cu masă verde. In timpul iernii, masa verde este înlocuită cu puțin fîn de lucernă sau trifoi, iar furaje de la siloz se dau pînă la 60 kg. Concentratele se dau în raport cu producția și anume: 150 grame de fiecare litru de lapte muls.

Hrănite și îngrijite bine, animalele răsplătesc din plin grija ce li se acordă, dînd o producție ridicată. Producția de lapte de vacă, de exemplu, a fost în 1958 de 3.800 litri pe cap de vacă furajată, iar în acest an va trece de 4.000 de litri. La purcei s-a realizat cîte 20 de capete la două fătări, iar pentru un kilogram spor în greutate se consumă la îngrășat numai 4–5 unități nutritive (se îngrașă anual între 1.200–1.500 de porci). Obținînd asemenea producții, colhozul „Stalin" a produs în 1958 cîte 10.5 tone carne la suta de hectare, cîte 36,5 tone lapte și cîte 8.000 bucăți ouă de fiecare 100 de hectare. In acest an, colhozul va obține 12 tone de carne, 45 tone de lapte și 12.000 bucăți ouă de fiecare 100 de hectare teren agricol

Lucrările zootehnice sînt și ele aproape în întregime mecanizate. In grajduri sînt instalate linii de decovil aeriene, cu ajutorul cărora se face transportul furajelor și al gunoiului. Mulsul se execută electric cu cele 32 de aparate pentru muls. Pentru lucrările agricole, colhozul dispune de 9 tractoare, 8 combine diferite, 14 autocamioane, un mare număr de unelte și mașini agricole, 35 de motoare electrice, 7 motoare stabile.

Dezvoltarea multilaterală a colhozului și sporirea numărului de animale și a producției vegetale și animale au făcut ca veniturile bănești să crească mereu. In anul trecut, de pildă, venitul bănesc s-a ridicat la 3.160.000 de ruble, iar în acest an va depăși 4.000.000 ruble. Fondul de bază a ajuns la 25 de milioane ruble.

Pentru frumoasele rezultate obținute în sporirea producției agricole – vegetale și animale – un număr de 85 de colhoznici au fost decorați cu diferite ordine și medalii, iar președintele colhozului, Piotr Nazarovici Cușmir, a primit de două ori Ordinul Lenin, iar în 1958 marea distincție de „Erou al Muncii Socialiste".

VASILE CAZACU

Ulița colectiviștilor din comuna Laslea, regiunea Stalin

Badiul meu e ciobănaș

Iarbă verde din imaș
Badiul meu e ciobănaș –
Cu trupul de pălimar
Cînd îl văd că vine iar,
Zburdă inimioara-n mine
Și nu-ș' ce pămînt mă ține;
Mă ține pămînt cu flori,
Bădița de subțiori;
Mă ține pămînt muntos
Și un ciobănaș frumos –
De-i zăresc ochii de mură
Dragostea, loatră, mă fură
Și-mi ia gîndul cătinel
Tot alăturea cu el,
Pe poteca muntelui,
Sub cetina bradului...

. . . . . .

Uite bădița cum scrie
Dorul meu pe cărăruie,
Uite bădița se lasă
Cu dorul meu pe sub leasă,
Pitulat în iarba deasă...
Paște bade oile
Să te scalde ploile,
Că e turma satului,
Fala colectivului.
Dragu-mi-i bădiț de tine
Că știi purta turma bine
Pe imaș de săptămînă,
Să-mbraci țara toată-n lînă –
Tot în lînă mătăsoasă,
S-o gătim ca o mireasă.

Cules în comuna Vață, raionul Brad, regiunea Hunedoara de ION SOCOL

Puternicul ecou mondial al hotărîrii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Hotărîrea Uniunii Sovietice de a reduce forțele sale armate cu 1.200.000 de oameni a fost primită cu un viu interes și cu o profundă satisfacție de opinia publică mondială, vital interesată în consolidarea păcii și destinderea situației internaționale.

In cele ce urmează, redăm cîteva din puternicele ecouri mondiale pe care le-a stîrnit istorica hotărîre luată de Sovietul Suprem al Uniunii Sovietice.

Noua inițiativă, de o deosebită însemnătate în viața internațională mondială, luată de Uniunea Sovietică, inițiativă despre care s-a aflat cu viteza fulgerului în întreaga R. P. Chineză, continuă să fie în centrul atenției opiniei publice și presei chineze. Poporul chinez — scrie ziarul „Jenminjibao" în articolul de fond intitulat **„Calea luminoasă spre dezarmarea generală"** — aprobă cu căldură și sprijină activ hotărîrea guvernului sovietic cu privire la noua reducere unilaterală a forțelor armate.

Hotărîrea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice este comentată cu însuflețire de presa americană. Astfel, ziarul „New York Herald Tribune" subliniază într-un articol redacțional că dezarmarea este lozinca sovietică pe 1960. Ziarul își exprimă părerea că discursul lui N. S. Hrușciov înseamnă **„un pas spre o dezarmare care va putea fi controlată și verificată".**

Cunoscutul industrias și financiar american Cyrus Eaton a făcut unui corespondent TASS o declarație în care salută cu căldură raportul prezentat de N. S. Hrușciov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și, îndeosebi, propunerea cu privire la noua reducere a forțelor armate sovietice. **„Hotărîrea guvernului sovietic de a reduce cu o treime forțele armate** — a declarat C. Eaton **este o acțiune pozitivă și impunătoare pe calea spre dezarmarea generală... Americanii care cred în rațiune și pace și au aversiuni față de absurditatea războiului rece, salută din inimă declarația președintelui Hrușciov".**

Ziarele engleze au publicat și continuă să publice numeroase stiri și articole cu privire la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. De exemplu, corespondentul din Moscova al ziarului „Daily Express" subliniază că leitmotivul sesiunii a fost **„pacea și dezarmarea".** Intr-un alt articol ziarul „Daily Express" scrie că reducerea efectivelor forțelor armate sovietice este **„un gest puternic și bine inspirat care urmează să dea tonul în cadrul pregătirilor în vederea conferinței la nivel înalt".** Ziarul a publicat următorul mesaj pentru oamenii de stat occidentali: **„Acum să acționeze și bărbații de stat din Occident la fel ca și Hrușciov în marea problemă a păcii!"**

Raportul prezentat de N. S. Hrușciov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. este comentat pe larg de presa pariziană.

Ziarul „Liberation" a publicat știrea despre lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. sub următorul titlu mare: **„ACUM DUPĂ CE UNIUNEA SOVIETICĂ A AVUT ACEASTĂ NOUĂ INIȚIATIVĂ, DEZARMAREA ESTE POSIBILĂ ȘI NECESARĂ".** Ziarul arată că Uniunea Sovietică **„nu a așteptat încheierea tratativelor cu privire la dezarmare, care s-au prelungit foarte mult, ci reduce singură, în mod unilateral, forțele sale armate la un nivel care este mai scăzut decît cel propus de occident pentru prima etapă a dezarmării".** In prezent, continuă ziarul, Uniunea Sovietică spune puterilor occidentale: **„ACUM ESTE RINDUL DV.!"**

Apelul adresat de Sovietul Suprem al U. R. S. S. parlamentelor și guvernelor tuturor statelor lumii

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adresat la 15 ianuarie parlamentelor și guvernelor tuturor statelor lumii un Apel în care le cere să răspundă la noua inițiativă de pace a Uniunii Sovietice care reduce în mod unilateral forțele sale armate cu încă 1.200.000 de oameni.

In Apel se subliniază că încordarea în relațiile dintre state a slăbit considerabil, perspectivele întăririi păcii s-au îmbunătățit simțitor. In conștiința popoarelor, în mintea oamenilor politici și de stat pătrunde tot mai adînc adevărul absolut că coexistența pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite este un fapt istoric, este o necesitate vitală dictată de etapa actuală a dezvoltării societății omenești.

In Apel se constată că singura cale posibilă de rezolvare a unei serii întregi de probleme este calea tratativelor. Aceasta este una din principalele concluzii recunoscute și consemnate în comunicatul comun sovieto-american din 27 septembrie 1959.

Subliniind că atmosfera de sinceritate, de exprimare directă și deschisă a pozițiilor, modul constructiv de abordare a problemei respectării intereselor reciproce au caracterizat tratativele dintre președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele S.U.A., Sovietul Suprem al U.R.S.S. exprimă în Apelul său speranța că același mod constructiv de abordare a problemelor se va manifesta și la apropiata conferință a șefilor de guverne.

Popoarele așteaptă, se spune în Apel, ca această întîlnire la cel mai înalt nivel să ducă la o nouă schimbare pozitivă în relațiile internaționale, ca ea să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării.

Niciodată încă în istoria omenirii, se spune în Apel, cursa înarmărilor și psihoza războiului nu au fost atît de primejdioase ca în zilele noastre. Armatele înarmate cu cele mai îngrozitoare mijloace de exterminare a oamenilor stau față în față. In aceste condiții, acțiunile neraționale sau răuvoitoare ale unor oameni de stat pot să ducă la situația ca lumea să se vadă atrasă la un moment dat în prăpastia unei catastrofe mondiale.

Sîntem ferm convinși, se spune în continuarea Apelului, că adoptarea de către Sovietul Suprem al U.R.S.S. a legii „Cu privire la o nouă și importantă reducere a forțelor armate ale U.R.S.S." va fi o însemnată contribuție la cauza îmbunătățirii situației internaționale.

Acum, cînd sîntem în preajma tratativelor între state în problema dezarmării generale și totale, o deosebit de mare însemnătate capătă acțiunile practice ale statelor în domeniul măsurilor unilaterale de dezarmare, care să contribuie la crearea unei atmosfere de încredere și la succesul apropiatelor tratative.

In Apel se relevă faptul că în ultimii patru ani efectivul forțelor armate ale Uniunii Sovietice a fost redus în mod unilateral în total cu 2.140.000 de oameni, iar acum efectivul forțelor armate ale U.R.S.S. se reduce cu încă 1.200.000 de oameni. **In legătură cu aceasta, Sovietul Suprem al U.R.S.S. își exprimă speranța că noua reducere, în mod unilateral, de către Uniunea Sovietică a forțelor ei armate va fi un exemplu pentru alte state, îndeosebi pentru statele care dispun de cea mai mare putere militară.**

In încheierea Apelului se spune:

Sovietul Suprem al U.R.S.S. face apel la parlamentele și guvernele tuturor țărilor să răspundă la noua inițiativă de pace a Uniunii Sovietice, să întreprindă la rîndul lor acțiuni practice în vederea reducerii forțelor armate existente, în vederea salvării popoarelor țărilor lor de povara înarmărilor, în vederea salvării omenirii de primejdia războiului și în vederea asigurării păcii în lumea întreagă.

SIRENA VARȘOVIANĂ

In ajunul plecării din Varșovia, oaspeților străini li se oferă un dar simbolic: o insignă care reproduce în metal emblema capitalei poloneze: sirena ținînd într-o mînă spada, iar în cealaltă scutul de apărare. Imaginea aceleiași sirene, de dimensiuni monumentale se profilează de pe una din înălțimile orașului pe cerul albastru pur. Purtînd insigna pe reverul hainei, privind-o cînd și cînd, după ce s-a reîntors în patria sa, călătorul își amintește emoționat, de Varșovia, se gîndește la zbuciumata sa istorie. Rudă bună cu legendara pasăre Phönix, cea înzestrată cu însușirea de a renaște din propria-i cenușă, sirena varșoviană exprimă vitalitatea, dragostea de libertate și optimismul poporului polonez.

La începuturile sale, cu veacuri în urmă, Varșovia era un sat de pescari prizărit pe malul Vistulei. Mărindu-se, cu timpul, a devenit orașul de reședință al unui principat, pentru a ajunge în cele din urmă capitala statului polonez și, datorită așezării sale în centrul Europei, răscruce a marilor drumuri comerciale dintre Răsărit și Apus. A suferit multe prefaceri, înălțări și prăbușiri, a fost pustiită de incendii și iarăși reclădită pe vechile-i temelii. Secolul nostru a găsit-o între cele mai mari orașe europene: înaintea celui de al doilea război mondial număra 1.300.000 locuitori. Era declarată „oraș deschis". Ceea ce n-a ferit-o de urgia ciumei brune a fascismului. Cînd hoardele hitleriste au rupt fruntariile poloneze pe pămînt, pe apă și în văzduh, pentru „orașul deschis" a început o tragedie cutremurătoare. In noaptea de cinci ani a ocupației fasciste, ceea ce fusese clădit în decursul multor veacuri, s-a năruit sistematic, casă cu casă, cartier cu cartier. Infuriat de rezistența dîrză a populației care lupta pentru scuturarea jugului ocupanților, în nebunia lui feroce, Hitler ordonase ca Varșovia să fie rasă de pe suprafața pămîntului. Edificiile au fost rînd pe rînd incendiate și aruncate în aer, populația masacrată cu sălbăticie.

Inaintarea rapidă a Armatei Sovietice eliberatoare i-a surprins pe hitleriști în plin proces de desăvîrșire a operațiilor de distrugeri pe care le executau cu o meticulozitate diabolică.

In momentul eliberării, Varșovia era un cîmp de ruine. Bilanțul pierderilor umane: 700.000 de morți, 165.000 de răniți și mutilați.

Și iată că în cei 15 ani care au trecut de atunci s-a ridicat o Varșovie nouă, mai frumoasă ca oricînd. Clădire după clădire, cartier după cartier, au luat locul ruinelor.

Dominat de silueta zveltă a uriașului palat al culturii, dar al poporului sovietic, capitala Poloniei populare se dezvoltă neîncetat, înlăturînd urmele distrugerilor provocate de hitleriști.

Iar de pe una din înălțimile orașului, în neclintirea-i monumentală sirena varșoviană priveghează asupra acestei mari revărsări de forțe populare, puse în slujba construcției socialiste, în slujba vieții și a păcii.

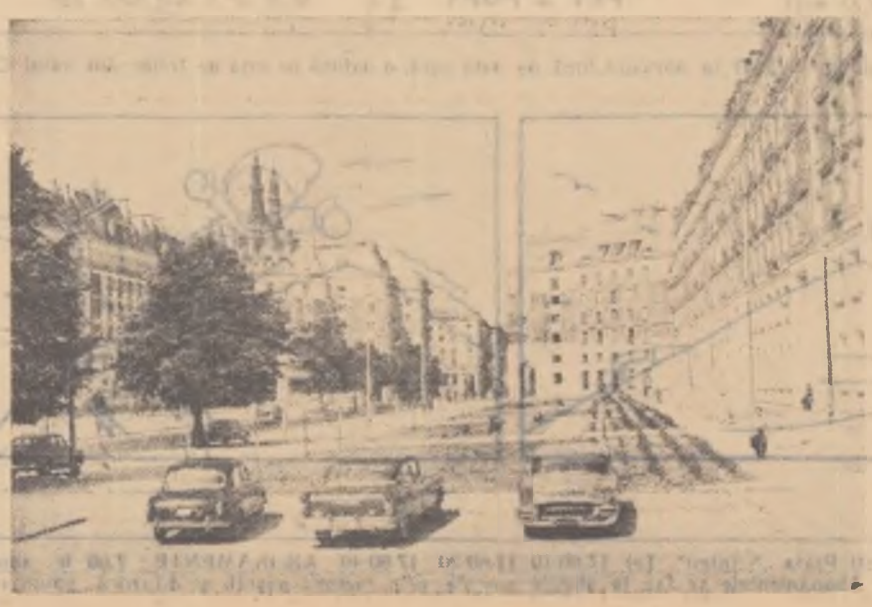

Noul cartier „Latawiec" din Varșovia

Președintele Eisenhower va vizita Uniunea Sovietică între 10-19 iunie 1960

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS. După cum s-a mai anunțat, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a invitat pe președintele Statelor Unite, D. Eisenhower, să facă o vizită oficială în Uniunea Sovietică la data pe care o va crede potrivită. Președintele Eisenhower a acceptat cu satisfacție invitația lui N. S. Hrușciov.

In urma schimbului de mesaje personale care a urmat între președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și președintele Eisenhower, s-a căzut de acord ca vizita președintelui Eisenhower în Uniunea Sovietică să aibă loc între 10-19 iunie 1960.

Cu haz și cu tîlc

MICI „NEPOTRIVIRI"

S-a întors instructorul nostru artistic. A urmat niște cursuri de perfecționare, la regiune. De cum a venit s-a și dus glonț la președintele colectivei.

— Bine că te-am găsit, tovarășe președinte. Avem ceva de discutat. E vorba de noul program de brigadă. Vreau să verific unele cifre privitoare la colectivă. Mai precis, la zootehnie. Duminică avem spectacol la cămin, și nu vreau să ne scape vreo nepotrivire de date și să zică satul că nu sîntem în pas cu vremea.

— Sigur sigur. S-auzim — zise președintele.

Instructorul scoase un caiet din buzunar și citi :

De cînd merge treaba strună
O cisternă ne-ar fi bună,
Că producția de lapte
Crește parcă peste noapte.
Ferma noastră se întrece
Să obțină zilnic, iacă,
De la fiecare vacă
Litri cîte cincisprezece.

— Nu știu dacă-i bine, spuse președintele.

— Ce nu vă plac versurile ?

— Ba cu versurile n-am nimic. E vorba de producție Ia spune Mario, se adresă el mulgătoarei, cît lapte mulgeți voi de la fiecare vacă ?

— Păi, trecem de șaisprezece litri pe zi.

— Nu mi-ai spus dumneata că obțineți cincisprezece ? — sări instructorul.

— Ți-am spus, — se dezvinovăți Maria — dar cînd ? Luna trecută. Între timp, am deschis silozurile cu porumb. Și se simte. De Joițica, nici nu mai vorbesc. Are și cîte 19 litri. Ba chiar și peste 20.

— N-ar strica să dau mai des pe la fermă — zise instructorul. Un textier bun trebuie să le știe pe toate.

Citi mai departe :

Și mai merge foarte bine
Ingrășarea de bovine,
Că la fiecare-n parte
Creșterea în greutate
Are zilnic un spor cam
De un sfert de kilogram.

— Foarte bine, zise pre,edintele, — dar stai să-l întrebăm și pe Vasile.

Instructorul se încruntă :

— Ce, iar nu e bine ?

— E mai bine decît în poezie. Mai mult decît un sfert de kilogram.

— Cum așa ? Cifrele-s proaspete. Vorba ceea : abia mi le-ați dat.

— În două săptămîni, s-au schimbat multe, n-ai auzit ? Porumbul siloz...

— Ia spune, tovarășe — i se adresă instructorul lui Vasile — ce spor de creștere în greutate obțineți la bovine ?

— Păi, cam 500 grame zilnic de fiecare animal. La Corniță, sporul atinge chiar și 600 grame pe zi.

— Corniță ăsta ce e : juncan, tăuraș ? — întrebă instructorul.

— Da' de unde ! Corniță e îngrijitorul de la îngrășătorie.

Rîse toată lumea.

— Am spus eu. Mai aproape de oameni. Asta ne trebuie. Dar să trecem mai departe :

Grajdul cînd l-am plănuit
Să durăm, am socotit
O construcție solidă
Din mortar și cărămidă.
Ne am dat seama mai apoi
Că și piatra e de soi
Și ne-au rămas, așadar,
Zece mii în buzunar.
Zis-am însă pin' la urmă
Grajd să facem pentru turmă
Larg și trainic — din chirpici
Că e lut cît vrei pe-aici.
Și făcînd economii
Ne-a costat treizeci de mii.

— Ba ne-a costat și mai puțin, zise președintele.

— Stai, tovarășe, că am văzut devizul.

— L-am modificat. N-am mai pus acoperiș de tablă, ci de stuf.

— Și cît v-a costat cu totul ?

— Vreo 24 de mii.

— Ei poftim, pune dumneata 24 de mii în versuri. Nu vezi că nu se potrivește ?

— Las' că se potrivește la buget ! Data viitoare, o să-ți vină mai ușor : facem un grajd de 20 de mii.

— Descoperit ? Că altfel nu văd cum...

— Nu, frate. Cu pereți din baloturi de paie presat. Prinse cu lut, bineînțeles și tencuite. Grajd călduros.

— Dar dacă se desprinde o bucată de tencuială, nu mănîncă vaca peretele ? — o făcu el pe glumețul ca de obicei.

— Fii pe pace. Vitele noastre au gusturi mai bune — zise președintele — Nu ți-am spus ? Tot secretul, asadară...

— E... porumbul lapte-ceară !

C. NICOLAE

DREPT LA ȚINTĂ

CÎND DOI SE CEARTĂ...

De la o vreme încoace, aproape zilnic, între cooperativa din Ceacova, regiunea Timișoara, și

între filiala sa din satul Obad, au loc discuții peste discuții :

— Ce facem cu aprovizionarea, frații din Ceacova ?

— Mulțumim bine, dragii noștrii din Obad. Dar voi ?

— Mulțumim rău, scumpilor. Am și uitat de cînd nu ne ați mai adus mărfuri. Cam ardeți gazul de pomană...

— Ardeți și voi, dacă vă dă mina...

— L-am arde noi în lămpi, dacă l am avea, dar... dacă nu ne aprovizionați...

— Asta-i glumă veche. Mai puneți-i ceva sare...

— De unde să punem, păcatele noastre, că nici sare nu ne-ați mai trimis ?...

Și uite așa, filiala din Obad a cooperativei din Ceacova e de fapt numai cu numele filială a cooperativei de consum. Nu se consumă decît certuri și discuții interminabile. Și, cînd doi se ceartă, al treilea... pierde. Pierde consumatorul, nevoit să bată kilometri întregi prin satele din jur, după cumpărături.

„CINE ȘTIE — RĂSPUNDE"

Prin intermediul cîtorva scrisori adresate unor locuitori ai comunei Drăgușeni, raionul Bereşti, redacția noastră a organizat un interesant concurs „Cine știe — răspunde". Fiecare scrisoare conținea patru întrebări și anume :

1. Există aparat de radio la cămin ?
2. Unul sau două ?
3. Funcționează sau nu ?
4. Dacă nu, de ce nu ?

La primele trei întrebări ne-au sosit toate răspunsurile exacte :

1. La cămin există aparat...
2. ...și nu numai unul, ci două...
3. ...dar amîndouă nu funcționează.

La a patra întrebare însă, toți ne-au indicat o sursă sigură care ne ar da un răspuns exact : Va-

silica Vrabie, directoarea căminului cultural. Drept care i-am rezervat aici, pentru răspuns, un loc gol . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
care loc să fie și ultimul... gol din activitatea sa.

PETRE POPA

Cercul agrozootehnic din comuna Dedulești, regiunea Pitești, (lector Traian Horelu), analizînd rezultatele slabe din 1959 și înlăturînd lipsurile avute, desfășoară acum o rodnică activitate.

Fără cuvinte
(Desen de NIC. NICOLAESCU)

PANOU de ONOARE

Brigăzilor de muncă patriotică ale tineretului din raionul Curtea de Argeș, care între alte acțiuni au participat și la întreținerea drumurilor.

Ieșind brigada tinereții
La muncă, și văzînd drumeții
Că drumuri întrețin, își spun:
„Au apucat-o pe-un drum bun".

Unei colectiviste fruntașe în producție și în activitatea cultural-artistică.

La cor e prima și-mplinește
Intotdeauna-ntîia planul :
Cînd cîntă, simți cum spicul crește,
Iar cînd muncește, cîntă tanul !

Colectiviștilor din g.a.c. „Partizanul Roșu", com. Independența, raionul Galați, care au economisit 200.000 lei utilizînd în construcția grajdurilor materiale locale.

Făcură deci economii
De multe mii, sute de mii !
In lut, cei oameni muncitori
Și harnici, pot găsi... comori

Cetățenilor din comuna Colțul-Văii, regiunea Constanța, care și-au amenajat prin muncă voluntară un dispensar.

Amenajînd un dispensar
La Colțu-Văii, ei făcură
Și în domeniul sanitar
O importantă... cotitură.

DOINA DANIELESCU

Un operator inventiv

Datorită lui Constantin Constantinescu, operator la cinematograful din Răzvad, raionul Tîrgoviște, cetățenii pot viziona filmul și în același timp să păstreze cea mai trainică legătură cu familia. Să intrăm și noi în sala acestui cinematograf pentru a viziona filmul în noile condiții create de „nea Costică". In sfîrșit, se stinge lumina și pe pînza de un alb îndoielnic sînt proiectate imaginile de pe peliculă. Vorbele actorilor ajung pînă la oamenii din sală destul de răgușite, dar cu un efort auditiv reușești să auzi cîte ceva. La un moment dat eroul îi spune tinerei sale iubite :

— Leano fugi acasă că-ți plînge copilul...

Am rămas înmărmuriți. Pînă atunci știam că pe eroină o cheamă altfel și că nu are copii, iar eroul deși italian, rostise replica în cea mai curată limbă romînească. Filmul se desfășoară mai departe în timp ce o femeie de lîngă mine se scoală de pe bancă și pleacă grăbită spre ușă.

Am privit în continuare ecranul. Deși era înfățișat un peisaj de toată frumusețea, se auzi din nou vocea de mai înainte : „Ai grijă, nea Vasile, că nevasta-ta e la cooperativă și mi-a spus ca să-ți spui să treci pe acolo".

Un alt vecin din bancă îmi cere voie să treacă.

— Unde te duci omule acum? — îl întreb șoptit.

— La cooperativă. N-auzișI că mă cheamă nevasta ?...

Atunci m-am lămurit pe deplin ce se petrece la cinematograful din Răzvad. „Nea Costică", operatorul, întrerupe din cînd în cînd sonorul și îi anunță pe diferiți cetățeni ce se mai petrece pe acasă.

După ce s-a terminat filmul știam că Ilenei îi plîng copii, că nevasta lui Vasile e la cooperativă... ce mai, ajunsesem să cunosc mulți oameni din sat. Un singur lucru nu reușisem să aflu — subiectul filmului.

Pentru inovația de mai sus a tovarășului C. Constantinescu Intreprinderea regională cinematografică Ploești ar trebui să se gîndească la un „sistem de premiere" special. Cam așa : după faptă și răsplată.

A. CROITORU

Balada morii din Florești
raionul Strehaia, unde administrator este Ion Simion

Șapte mori sînt pe pîrîu
Macină porumb și grîu,
Da-n Florești, nea Simion
Macină, de-i dai plocon.
Șapte mori sînt pe pîrîu
Mult ar fi mai bine, zău,
Decît lipsă la cîntar
S-avem lipsă de-ăst... morar
Cu năravu de... ciubucar.

(După o corespondență primită de la tovarășul GH. BORONTEA)

S.M.T. Satulung a lăsat în părăsire, încă de astă vară, o batoză pe arla de treier din satul Copalnic, raionul Lăpuș. (Coresp. VASILE BOB)

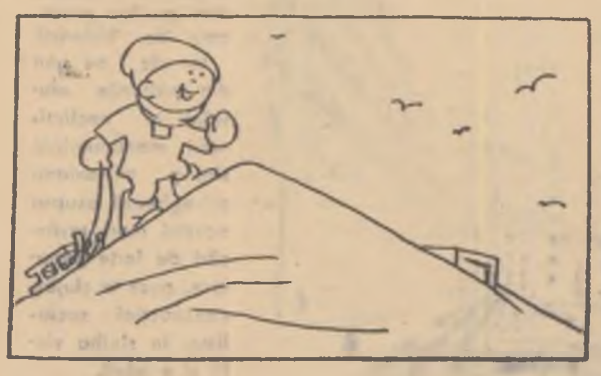

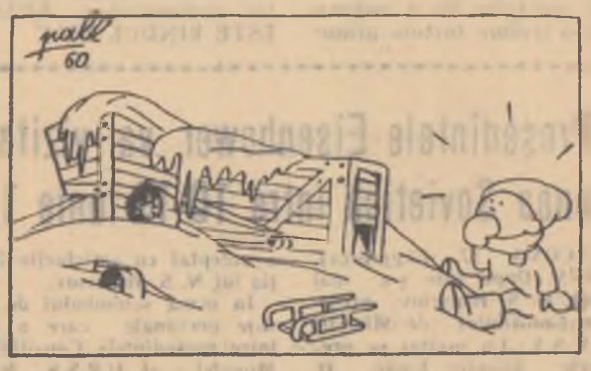

(Desen de T. PALL)

REDACȚIA : București Piața „Scînteii" Tel. 17 60 10 17 60 20 17 60 40 ABONAMENTE : 7.60 lei anual. Taxa poștală plătită în numerar cont. aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"